

L 2

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ԿԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՆՔԸ

ՅՈՐԴԱՆԱՆԻ ԵԶԵՐՔԸ

Քրիստոսի Տնօրինական տեղերէն մին կը նկատուի Յորդանան գետը, ուր մկրտուեցաւ մեր Տէրը Յովհաննէս Մկրտչէն, ինչպէս կը վկայէ Աւետարանը: Յորդանանը կը բղխի Լիբանան և Հերմոն լեռներէն և ընդարձակ դաշտերը թրջելով կը թափի Մեռեալ ծովը: Հին Ուխտի մէջ անուանի է ան հրաշագործ անձերու և դրուագներու պատմուածքներով: Իսրայէլի համար ան կը նկատուէր երկրորդ Կարմիր ծով մը. մարգարէից գրուածքներուն մէջ անպակաս են ակնարկութիւններ՝ որ այլաբանական իմաստներով կը հասկցնեն գետին յորդումները, ընթացքը, անոր ջրվէժներուն և հոսանքներուն արագութիւնը և այլն. բայց հոգևոր իմաստով ամէնէն խորհրդաւորը Զաքարիա մարգարէին ակնարկութիւնն է (ԺԱ. 3), «Զայն ողբալոյ հովուաց, զի թըշուառացաւ մեծութիւն նոցա, ձայն գոչելոյ առիւծուց, զի թըշուառացաւ բարձրութեան Յորդանան»: Թշուառացած Յորդանանու բարձրութեան վրայ ուրիշ առիւծ մը պիտի գոչէր, և պիտի սրբագործուէր գետը տնօրինական այն մեծագոյն գործով՝ զոր Տէրը պիտի կատարէր Յորդանանի ջուրերուն մէջ, վասն զի ան պիտի ըլլար մեղսաքաւիչ աւազան մը ուրկէ վերստին պիտի ծնէին մարդիկ: Մեր Տէրը իր մկրտութեամբ նուիրականացուց Յորդանանի ջուրերը որոնց վրայ արձագանգեցին քրիստոնէական երկու մեծագոյն խորհուրդներու՝ Ս. Երրորդութեան և Փըրկագործութեան վարդապետութիւնները, որոնց վրայ գրուեցաւ աստուածային կնիք մը աղանակերպ իջումովը Ս. Հոգիին: Տէրունական այս սուրբ գործերով պանծալի գետը աննշմար չպիտի անցնէր սրբազան բանաստեղծներուն գեղեցիկ արտադրութեանց մէջ և պիտի փառաբանէին Յորդանանը, փառաբանած ըլլալու համար Անիկա՝ որ մկրտուեցաւ հոն լուսլու մարդոց